

Sygn. akt I C 568/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Opolu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Izabela Bogusz

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Gabriel	

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 r. w Opolu

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O.

przeciwko I. R.

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty z dnia 16 kwietnia 2014 r. wydany przez Sąd Okręgowy w Opolu w postępowaniu nakazowym, w sprawie o sygn. I NC 57/14

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt I C 568/14

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. z siedzibą w O. w pozwie z dnia 9 kwietnia 2014 r., skierowanym przeciwko I. R. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwany ma zapłacić powodowi kwotę 199.934 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w ciągu dwóch tygodni od daty doręczenia nakazu, a w razie wniesienia przez pozwanego zarzutów wniósł o przekazanie sprawy do postępowania zwykłego w celu przeprowadzenia rozprawy i wydania wyroku utrzymującego w mocy nakaz zapłaty.

W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 16 listopada 2009 r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. Oddział w O. a RONDO- (...) sp. z o.o. zawarta została umowa kredytu w rachunku bieżącym na kwotę 1.800.000 zł. Prawnym zabezpieczeniem udzielonego kredytu było m.in. poręczenie cywilne powoda. W dniu 19 lipca 2004 r. pomiędzy Funduszem a Bankiem (...) S.A. w W. zawarta została generalna umowa o współpracy. W przypadku wykonania przez Fundusz zobowiązania wynikającego z poręczenia, Fundusz wstępuje co do zapłaconej części długu w prawa zaspokojonego wierzyciela zgodnie z art. 518 k.c. Zgodnie z generalną umową o współpracy, na podstawie poręczenia z dnia 16 listopada 2009 r. Fundusz zobowiązał się wobec Banku (...) S.A. poręczyć kwotę podstawową uruchomionego przez Bank kredytu na rzecz RONDO- (...) sp. z o.o. do wysokości maksymalnie 16,67% aktualnych zobowiązań kredytobiorców, nie więcej niż 300.000 zł. Niniejsze poręczenie zostało udzielone na podstawie zawartej pomiędzy Funduszem a RONDO- (...) sp. z o.o. umowy poręczenia nr (...) Zabezpieczeniem ewentualnych roszczeń wynikających z tytułu udzielonego poręczenia był weksel in blanco wystawiony przez RONDO- (...) sp. z o.o., poręczony przez pozwanego I. R.. Wobec zaniechania

spląty kredytu przez RONDO- (...) sp. z o.o. Bank zwrócił się do powoda z żądaniem zapłaty w wysokości udzielonego poręczenia. Fundusz dokonał zapłaty na rzecz Banku kwoty 349.416 zł, w tym kwota główna 299.934 zł. Zgodnie z treścią deklaracji wekslowej w dniu 12 marca 2014 r. Fundusz wypełnił weksel na sumę 299.934 zł i opatrzył go terminem płatności na 26 marca 2014 r. o czym poinformował pozwanego listem poleconym. Ponadto powód wskazał, iż ograniczył powództwo do wysokości 199.934 zł z uwagi na wcześniejsze zasądzenie kwoty 100.000 zł przez Sąd Okręgowy w Opolu, sygn. akt I Nc 123/12.

Nakazem zapłaty z dnia 16 kwietnia 2014 r. (sygn. I Nc 57/14 – k. 30) Sąd Okręgowy w Opolu nakazał pozwanemu zapłatę powodowi kwoty 199.934 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 6.117 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany I. R. w zarzutach od nakazu zapłaty z dnia 12 maja 2014 r. (k. 36-42) wniósł o uchylenie nakazu zapłaty w całości i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany w pierwszej kolejności podniósł, iż załączony do pozwu weksel nie został mu przedstawiony do zapłaty w myśl przepisu art. 38 ustawy Prawo wekslowe. Z treści pozwu wynika, iż powód skierował jedynie pismo zawiadamiające o wypełnieniu weksla i wzywające do jego wykupu, aczkolwiek wezwanie to skierował na adres pod którym pozwany nie mieszka i już choćby z tego powodu nie można mówić o skutecznym doręczeniu pozwanemu wezwania do wykupu weksla. Z uwagi na powyższe powództwo, jako przedwczesne winno zostać oddalone. Ponadto pozwany podniósł, iż powód spełnił świadczenie na rzecz banku już po wygaśnięciu udzielonego przez powoda poręczenia, a tym samym brak jest obecnie możliwości artykułowania roszczeń z tego tytułu wobec pozwanego i również z tego względu powództwo winno być oddalone. Pozwany wskazał także, iż z treści deklaracji wekslowej do weksla in blanco wystawionego przez firmę (...) sp. z o.o. wynika, że dotyczy ona ściśle zabezpieczenia poręczenia z dnia 16 listopada 2009 r. w wysokości 300.000 zł udzielonego przez powoda. Wynika z niej również, że wystawca weksla (...) sp. z o.o. upoważniła powoda do wypełnienia weksla w każdym czasie z tytułu poręczenia. Skoro jednak owo poręczenie wygasło, to tym samym wygasło po stronie powodowej uprawnienie do wypełnienia weksla. Ponadto pozwany podniósł również, iż w sprawie niniejszej nie zachodzi żaden z przypadków podstawienia ustawowego, mocą którego powód byłby uprawniony obecnie do artykułowania roszczeń w stosunku do pozwanego a także podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, jako że powództwo zostało wytoczone po upływie terminu wskazanego w art. 70 Prawa wekslowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 19 lipca 2004 r. (...) spółka z o.o. w O. (dalej zwany Funduszem) zawarł z Bankiem (...) S.A. w W. (dalej zwany Bankiem) generalną umowę o współpracy, której przedmiotem było określenie zasad współpracy pomiędzy Funduszem a Bankiem, w szczególności w zakresie zapewnienia wsparcia finansowego małym i średnim przedsiębiorcom, prowadzącym działalność lub zarejestrowanym na obszarze województwa (...), poprzez umożliwienie im dostępu do kredytów udzielanych przez Bank.

Udzielane przez Fundusz poręczenia zostały ograniczone do kwoty nie większej niż 70 % udzielonego kredytu określonego w umowie kredytowej, której jednym z zabezpieczeń miało być poręczenie udzielone przez Fundusz. Strony ustaliły, że Fundusz udziela poręczenia maksymalnie na okres spląty kredytu wynikający z umowy kredytu powiększony o 8 miesięcy, jednak nie dłuższy niż 5 lat.

Dowód: wyrok SO w Opolu z dnia 8 grudnia 2011 r. wraz z uzasadnieniem,

sygn. akt I C 303/11 – k. 86-91, wyrok S.A. we Wrocławiu z dnia

12 marca 2012 r., sygn. akt I A Ca 127/12 – k. 92.

Dnia 16 listopada 2009 r. Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z (...) spółką z o.o. w O. umowę o kredyt w rachunku bieżącym nr (...), na podstawie której Bank udzielił Kredytobiorcy odnawialnego kredytu krótkoterminowego,

przeznaczonego na pokrycie zobowiązań płatniczych z tytułu prowadzonej bieżącej działalności gospodarczej, w maksymalnej kwocie 1.800.000 zł na okres od 16 listopada 2009 r. do 15 listopada 2010 r.

Kredytobiorca zobowiązał się dokonać ostatecznej spłaty wykorzystanego kredytu, odsetek i innych należności w terminie do dnia 15 listopada 2010 r. (§ 7 ust. 2 umowy). Zgodnie z § 8 ust. 1 prawnym zabezpieczeniem spłaty udzielonego kredytu był m.in.:

- weksel własny in blanco Kredytobiorcy poręczony przez I. R.,

- poręczenie (...) Funduszu (...) do kwoty 300.000 zł.

W umowie tej strony ustaliły, że niespłacenie należności w terminie upoważnia Bank do wypowiedzenia umowy kredytu w całości lub w części i obniżenia kwoty kredytu oraz ustalenia nowego terminu płatności całego zadłużenia z tytułu kredytu i odsetek. Nadto, Bank mógł przystąpić do realizacji przyjętych zabezpieczeń. Decyzję o kolejności i zakresie realizacji tych zabezpieczeń pozostawiono Bankowi.

Dowód: umowa o kredyt w rachunku bieżącym k. 15-18.

Dnia 16 listopada 2009 r. (...) spółka z o.o. w O. zawarł z (...) spółką z o.o. w O. (dalej zwana Klientem) umowę poręczenia nr (...). Na podstawie tej umowy Fundusz, w związku z ubieganiem się Klienta o kredyt w Banku (...) S.A., zobowiązał się udzielić Klientowi poręczenia w wysokości 300.000 zł na zabezpieczenie spłaty kredytu w wysokości 1.800.000 zł. Celem zabezpieczenia poręczenia Klient złożył Funduszowi weksel „in blanco” bez protestu wraz z deklaracją wekslową. Weksel został poręczony przez pozwanego I. R.. Zgodnie z treścią deklaracji wekslowej Fundusz miał prawo wypełnić weksel w każdym czasie na sumę odpowiadającą zobowiązaniu Klienta wobec Funduszu z tytułu poręczenia kredytu udzielonego przez Bank (...) S.A. oraz weksel ten opatrzyć datą płatności według własnego uznania przy jednoczesnym zawiadomieniu wystawcy weksla listem poleconym przynajmniej na 7 dni przed terminem płatności weksla. Pozwany I. R. w oświadczeniu poręczyciela wekslowego z dnia 16 listopada 2009 r. wyraził zgodę na treść powyższej deklaracji i jednocześnie wniósł, w razie wypełnienia weksla, o zawiadomienie go na równi z wystawcą na 7 dni przed terminem płatności weksla na wskazany w oświadczeniu adres: (...)-(...) G., ul. (...).

Nadto, Klient zobowiązał się na żądanie Funduszu do udzielania bieżących informacji o swojej sytuacji finansowej. Umowa została zawarta do czasu pełnego uregulowania przez Klienta jego zobowiązań wynikających z poręczonego zobowiązania lub pełnego uregulowania należności Funduszu wynikających z realizacji umowy jednak nie mogła przekraczać maksymalnego okresu poręczenia określonego w regulaminie.

Dowód: umowa poręczenia nr (...) - k. 20-21,

deklaracja wekslowa – k. 13 v,

oświadczenie poręczyciela wekslowego – k. 22.

Tego samego dnia powód wystawił dokument zatytułowany (...), w którym Fundusz oświadczył, iż udziela poręczenia zgodnie z umową o współpracy pomiędzy Bankiem a Funduszem z dnia 19 lipca 2004 r. oraz aneksem do tej umowy z dnia 16 grudnia 2005 r. Poręczenie to zostało wystawione przez Fundusz za zobowiązania z tytułu umowy kredytu udzielonego przez Bank na rzecz (...) spółki z o.o. w O. na podstawie umowy z dnia 16 listopada 2009 r. nr (...). Poręczenie niniejsze obejmowało maksymalnie 16,67 % aktualnych zobowiązań Kredytobiorcy z tytułu kapitału wynikających z umowy kredytowej, nie więcej niż 300.000 zł. Poręczenie to miało zachować ważność od dnia podpisania przez Bank (...) umowy kredytowej, nie dłużej niż do dnia 15 lutego 2011 r. Fundusz zobowiązał się wykonać niniejsze poręczenie na zasadach i w trybie określonym w umowie o współpracy w Bankiem.

Dowód: poręczenie k. 19.

Wobec zaniechania spłaty kredytu przez RONDO- (...) sp. z o.o. Bank zwrócił się do powoda z żądaniem zapłaty w wysokości udzielonego poręczenia tj. kwoty 299.933,72 zł. Powód odmówił zapłaty dlatego Bank wystąpił do Sądu Okręgowego w Opolu z pozwem w dniu 12 maja 2011 r.

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 8 grudnia 2011 r., sygn. akt I C 303/11 utrzymał w mocy w całości nakaz zapłaty z dnia 25 maja 2011 r., w którym zobowiązał pozwanego (...) sp. z o.o. w O. aby zapłacił powodowi Bankowi (...) S.A. w W. kwotę 299.933,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2011 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, iż pozwany jest dłużnikiem powoda na podstawie umowy poręczenia nr (...) z dnia 16 listopada 2009 r. tj. udzielonego poręczenia za spłatę zobowiązań firmy (...) sp. z o.o. w O., wynikających z umowy kredytu w rachunku bieżącym z dnia 16 listopada 2008 r. Sąd Okręgowy wskazał jednoznacznie, iż w sprawie brak jest podstaw do stwierdzenia, że zobowiązanie poręczyciela wygasło. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 12 marca 2012 r., sygn. akt I A Ca 127/12 oddalił apelację strony pozwanej od w/w wyroku.

W dniu 15 marca 2012 r. Fundusz w wykonaniu umowy poręczenia za RONDO- (...) sp. z o.o. nr (...) z dnia 16 listopada 2009 r. dokonał zapłaty kwot stwierdzonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu, sygn. akt I C 303/11 w łącznej wysokości 349.416 zł, w tym należność główna 299.934 zł.

Dowód: przelew z rachunku – k. 23, oświadczenie – k. 24,

wyrok SO w Opolu z dnia 8 grudnia 2011 r. wraz z uzasadnieniem,

sygn. akt I C 303/11 – k. 86-91, wyrok S.A. we Wrocławiu z dnia

12 marca 2012 r., sygn. akt I A Ca 127/12 – k. 92,

wezwanie do zapłaty z tytułu poręczenia – k. 93.

Zgodnie z treścią deklaracji wekslowej w dniu 12 marca 2014 r. Fundusz wypełnił weksel na sumę 299.934 zł i opatrzył go terminem płatności na 26 marca 2014 r. Pismem z dnia 12 marca 2014 r. powód wezwał pozwanego do wykupu weksla w terminie jego płatności. Wezwanie zostało wysłane na adres pozwanego wskazany w oświadczeniu poręczyciela wekslowego i doręczone w dniu 17 marca 2014 r.

Dowód: deklaracja wekslowa – k. 13v, kserokopia weksla – k.14,

oświadczenie poręczyciela wekslowego – k. 22,

wezwanie do wykupu weksla – k. 25,

potwierdzenie odbioru – k. 26.

Sąd Okręgowy w Opolu nakazem zapłaty z dnia 3 października 2012 r. wydanym w postępowaniu upominawczym, sygn. akt I Nc 123/12 zobowiązał pozwanego I. R. do zapłaty na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. kwoty 100.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 1.250 zł tytułem kosztów procesu. Powyższy nakaz został zaopatrzony w klauzule wykonalności w dniu 6 listopada 2012 r.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 3 października 2012 r.- k. 27.

Sąd zważył, co następuje:

Zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, iż przedmiotowy weksel został wystawiony przez RONDO- (...) sp. z o.o., a następnie poręczony przez pozwanego I. R., jak również iż została sporządzona deklaracja do tego weksla.

Mając na uwadze, iż zdaniem Sądu weksel in blanco został należycie wypełniony, a jego prawdziwość i treść nie nasuwała wątpliwości Sąd na podstawie art. 485 § 2 k.p.c. wydał w dniu 16 kwietnia 2014 r. nakaz zapłaty, od którego zarzuty prawidłowo wniósł pozwany W zarzutach pozwany w pierwszej kolejności podniósł zarzut przedawnienia roszczenia z uwagi na wytoczenie powództwa po upływie terminu wskazanego w art. 70 prawa wekslowego. Ponadto podniósł, iż załączony do pozwu weksel nie został mu przedstawiony do zapłaty w myśl przepisu art. 38 w/w ustawy. Pozwany podniósł również, iż powód spełnił świadczenie na rzecz banku już po wygaśnięciu udzielonego przez powoda poręczenia, a tym samym brak jest obecnie możliwości artykułowania roszczeń z tego tytułu wobec pozwanego oraz iż w sprawie niniejszej nie zachodzi żaden z przypadków podstawienia ustawowego, mocą którego powód byłby uprawniony obecnie do artykułowania roszczeń w stosunku do pozwanego.

Kwestia zobowiązania z tytułu wystawionego weksla własnego została uregulowana w ustawie z dnia 28.04.1936 r. prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282).

Weksel jest zobowiązaniem jednostronnym oderwanym od swojej przyczyny gospodarczej, a złożenie podpisu na dokumencie wekslowym stanowi podstawę zobowiązania. Z tytułu tego podpisu powstaje samodzielne zobowiązanie wekslowe osoby podpisanej pod wekslem i remitent weksla może dochodzić należności od wystawcy i poręczyciela weksla. Wystawienie weksla rodzi dla wystawcy i poręczyciela zobowiązanie całkowite, niezależne od przyczyny, która skłoniła dłużnika do jego wystawienia.

Głównym dłużnikiem z weksla, a więc takim dłużnikiem na którym ciąży obowiązek zapłaty sumy wekslowej, są w wekslu własnym wystawca i poręczyciele. Poręczenie wekslowe polega na przyjęciu abstrakcyjnej odpowiedzialności wekslowej za dług podmiotu prawnego podpisanego na wekslu, której skutki prawne normuje wyczerpująco prawo wekslowe. Poręczenie wekslowe ma charakter zobowiązania akcesoryjnego, jego byt prawny zależy od istnienia zobowiązania poręczonego. Poręczający odpowiada w takich samych rozmiarach, co dłużnik wekslowy i może przeciwstawić posiadaczowi weksla wszystkie zarzuty, jakie przysługują osobie, za którą udzielił poręczenia.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie weksel wystawiony przez RONDO- (...) sp. z o.o., był wekslem niezupełnym tzw. „in blanco”. Istota tego weksla polega na tym, iż wystawca zobowiązując się z weksla nie wypełnia blankietu, lecz kładzie na nim jedynie swój podpis. Charakteryzuje on się tym, że istnieje porozumienie między wystawcą weksla, a osobą dla której wystawca wręczył weksel, co do późniejszego jego uzupełnienia. Weksel ten staje się zupełny w razie skorzystania przez kontrahenta z prawa do jego wypełnienia.

Wydanie weksla in blanco o jakim mowa w art. 103 prawa wekslowego stwarza specjalny rodzaj zobowiązania wekslowego, które różni się znacznie od zobowiązania wynikającego z wydania całkowicie wypełnionego dokumentu wekslowego. W piśmiennictwie podkreśla się, że jeśli posiadaczem weksla jest remitent, wiąże go porozumienie zawarte z dłużnikiem. Dlatego dłużnik oprócz zarzutów obiektywnych może mu przeciwstawić także zarzuty subiektywne, a zatem wynikające ze stosunku podstawowego łączącego go z wierzycielem. Wskutek tego abstrakcyjny charakter zobowiązania wekslowego ulega pewnemu osłabieniu.

Podkreślić należy, iż zgodnie z art. 493 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c., w sytuacji gdy pozwany kwestionuje wierzytelność powoda, to na nim spoczywa ciężar dowodu, iż wysokość zadłużenia będąca podstawą wystawienia weksla nie istnieje (vide: uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów SN z dnia 7 stycznia 1967 r. III CZP 19/66 OSNCP 1968/5 poz. 79, por. uzasadnienie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17.02.1982r., ICR 13/82, LEX nr 54, M.Prawn. 1993/3/88).).

W procesie wekslowym dowód przeciwny, a więc nieistnienia wierzytelności, zostaje przerzucony na dłużnika, a to w związku z domniemaniem istnienia wierzytelności, które powstało na skutek wystawienia i wydania weksla (vide: uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów SN z dnia 7 stycznia 1967 r. III CZP 19/66 OSNCP 1968/5 poz. 79, por. uzasadnienie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17.02.1982r., ICR 13/82, LEX nr 54, M.Prawn. 1993/3/88).).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy po pierwsze podnieść należy, iż bezzasadny jest zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie z treścią art. 70 prawa wekslowego roszczenia wekslowe przeciw akceptantowi weksla ulegają przedawnieniu z upływem lat trzech, licząc od dnia płatności weksla. Tę samą zasadę stosuje się do weksli in blanco. Przedawnienie praw z weksla in blanco nie rozpoczyna biegu do czasu jego wypełnienia. Przedawnienie roszczenia z weksla wręzonego bez wypełnienia daty płatności i bez zastrzeżeń co do tej daty, a z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, rozpoczyna się z dniem płatności wpisanym na wekslu przez wierzyciela wekslowego. Na równi z akceptantem ponosi odpowiedzialność poręczyciel, który za niego poręczył (art. 32 ust 1 prawa wekslowego).

Mając na uwadze powyższe oraz to, iż termin płatności w przedmiotowym wekslu został ustalony na dzień 26 marca 2014 r., a powództwo w niniejszej sprawie zostało wytoczone w dniu 9 kwietnia 2014 r. uznać należy, iż roszczenie wekslowe powoda nie uległo przedawnieniu.

Za niezasadny zdaniem Sądu należy uznać również zarzut naruszenia art. 38 prawa wekslowego, którego naruszenie zdaniem pozwanego powinno skutkować oddaleniem powództwa jako wniesionego przedwcześnie.

Powołany powyżej przepis stanowi, iż posiadacz weksla płatnego w oznaczonym dniu albo w pewien czas po dacie lub po okazaniu, powinien przedstawić go do zapłaty bądź w pierwszym dniu, w którym można wymagać zapłaty, bądź w jednym z dwóch następujących dni powszednich. Celem powyższego przepisu jest umożliwienie dłużnikowi realnego zbadania treści oryginału dokumentu, a przede wszystkim uprawnień posiadacza. Spełnienie przewidzianego w powyższym przepisie wymogu przedstawienia weksla do zapłaty nie łączy się z koniecznością jego fizycznego okazania „do oczu” dłużnikowi głównemu, Wystarczające jest w tej mierze stworzenie wystawcy weksla własnego (w przedmiotowej sprawie poręczycielowi) przez posiadacza weksla realnej możliwości zapoznania się z oryginałem weksla (vide: wyrok SN z dnia 31marca 2006 r., IV CSK 132/2005, L..pl nr (...)). Artykuł 38 normuje jedynie kwestię formy i terminu przedstawienia weksli do zapłaty nie reguluje natomiast miejsca przedstawienia i skutków nieprzedstawienia weksla. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem weksel powinien być przedstawiony w miejscu jego płatności czyli w przedmiotowej sprawie w Banku Spółdzielczym w L. Oddział w O.. Pozwany został prawidłowo zawiadomiony o terminie i miejscu płatności weksla, tak więc miał możliwość udania się do miejsca płatności i realnego zbadania treści oryginału weksla, czego jednak nie uczynił. Taką możliwość miał również w toku całego postępowania sądowego i również tego nie uczynił. W tym miejscu należy podnieść, iż zupełnie bezpodstawne są zarzuty pozwanego jakoby wezwanie do wykupu weksla zostało wysłane na adres, pod którym on nie mieszka. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wezwane do wykupu weksla zostało wysłane na adres wskazany przez pozwanego w oświadczeniu poręczyciela wekslowego (k. 22) i to pozwany powinien zawiadomić powoda o ewentualnej zmianie adresu doręczenia wezwania. Ponadto należy wskazać, iż pozwany sam wskazał adres w G. ul. (...), jako miejsce doręczania korespondencji pomimo, iż pod adresem tym nie mieszka od wielu lat, był jedynie zameldowany pod tym adresem na stałe do dnia 5 listopada 2013 r. (k. 43)

Niezależnie od powyższych rozważań już skutkujących uznaniem za bezzasadny zarzutu naruszenia art. 38 prawa wekslowego podnieść należy, iż skutki nieprzedstawienia weksla do zapłaty uregulowane są w art. 53 prawa wekslowego, z którego jednoznacznie wynika, iż odpowiedzialność akceptanta i poręczyciela akceptanta nie zależy od aktów zachowania staranności przez posiadacza weksla albowiem jako dłużnicy główni odpowiadają oni do czasu przedawnienia swego zobowiązania (vide: wyrok SA w Poznaniu z dnia 26 lutego 2009 r., I ACa 678/o8, LEX nr 518090).

Sąd uznał również za niezasadny zarzut pozwanego, iż powód spełnił świadczenie na rzecz Banku już po wygaśnięciu udzielonego przez powoda poręczenia, a tym samym brak jest obecnie możliwości artykułowania roszczeń z tego tytułu wobec pozwanego oraz iż w sprawie niniejszej nie zachodzi żaden z przypadków podstawienia ustawowego, mocą którego powód byłby uprawniony obecnie do artykułowania roszczeń w stosunku do pozwanego.

Kwestia odpowiedzialności powoda wobec Banku (...) S.A. była przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Opolu, który wyrokiem z dnia 8 grudnia 2011 r., sygn. akt I C 303/11 utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 25 maja

2011 r., w którym zobowiązał pozwanego (powoda w niniejszej sprawie) do zapłaty na rzecz banku kwoty 299.933,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2011 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wyroku Sąd jednoznacznie wskazał, iż Fundusz jest zobowiązany do zapłaty na rzecz Banku w/w kwoty z tytułu poręczenia nr (...), które nie wygasło.

W ocenie Sądu weksel stanowiący przedmiot roszczenia objętego pozwem został wypełniony przez powoda w sposób prawidłowy, zgodny z wymogami Prawa wekslowego i deklaracją wekslową, a przede wszystkim na wartość odpowiadającą wysokości wierzytelności, na której zabezpieczenie weksel został poręczony przez pozwanego.

Mając powyższe na uwadze i uznając, że weksel w świetle art. 103 w zw. 10 prawa wekslowego jest ważny, a zarzuty pozwanego nie zasługują na uwzględnienie, Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał nakaz zapłaty w całości w mocy.

Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnione jest treścią art. 98 k.p.c.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność: